

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne 21.1.2019

výrok dne

a je vykonatelné dnem 25.1.2019 výrok II.

V Plzni 11-06-2019

dne

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Davidem Bokrem ve věci žalobce: **Česká spořitelna, a.s.**, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha, IČ 45244782, zastoupeného Mgr. Markem Lošanem, advokátem, Týn 1049/3, 110 00 Praha 1 proti žalovanému: R. [REDACTED] V. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED] zastoupeného R. [REDACTED] V. [REDACTED], obecným zmocněncem, [REDACTED], [REDACTED], o 534.642,22 Kč s příslušenstvím, o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu vydanému Krajským soudem v Plzni dne 13.6.2013, č.j. 42Cm 135/2013-30

t a k t o :

I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni dne 13.6.2013, č.j. 42Cm 135/2013-30, se v plném rozsahu ponechává v platnosti.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o námitkách ve výši Kč 28.021,- ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku a k rukám zástupce žalobce – advokáta Mgr. Marka Lošana.

O d ů v o d n ě n í

Směnečným platebním rozkazem ze dne 13.6.2013 č.j. 42Cm 135/2013-30 uložil soud žalovanému, aby zaplatil žalobci ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení směnečného platebního rozkazu: a) směnečný peníz ve výši 532.866,- Kč, b) 6% úrok z částky 532.866,- Kč od 6.4.2013 do zaplacení, c) směnečnou odměnu ve výši 1.776,22 Kč, d) náhradu nákladů řízení ve výši 52.769,20 Kč k rukám zástupce žalobce, nebo aby ve stejné lhůtě podal proti směnečnému platebnímu rozkazu námitky s tím, že musí být odůvodněny a je třeba v nich uvést vše, co proti směnečnému platebnímu rozkazu žalovaný namítá.

Proti směnečnému platebnímu rozkazu podal žalovaný včas tři námitky. Na prvním místě žalovaný uvedl, že s žalobcem a jeho právním zástupcem probíhala písemná komunikace za účelem zjištění, jakým způsobem byla určena vymáhaná výše pohledávky a jakým způsobem došlo k podpisu dohod o vyplňovacím právu směnečném číslo 0113242479-S a dalších. K tomu žalovaný předložil dopis žalobci ze dne 5.5.2013, jeho odpověď ze dne 20.5.2013, dopis žalobci ze dne 25.4.2013 a dopis žalobci ze dne 10.6.2013. Ve své druhé námitce žalovaný uvedl, že v daném případě pochybili zaměstnanci žalobce podle ust. § 49a a § 106 odst. 3 občanského zákoníku. Proto se žalovaný snažil cestou korespondence o dohodu mezi účastníky řízení s odkazem na ust. § 37 odst. 1, 2 a § 39 občanského zákoníku. Ve své třetí námitce žalovaný uvedl, že ve směnečném platebním rozkazu je u žalovaného uvedeno identifikační číslo, ale žalovaný má pozastavené živnostenské oprávnění, nepodniká a nikdy neměl z podnikání žádné příjmy. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud vydaný směnečný platební rozkaz v plném rozsahu zrušil.

Žalobce se k námitkám žalovaného vyjádřil tak, že jsou neurčité a neprojednatelné. Námitka týkající se identifikačního čísla žalovaného je bezpředmětná. V žalobě i na předmětné směnce je žalovaný označen pouze rodným číslem. Žalobce navrhl, aby soud ponechal vydaný směnečný platební rozkaz v plném rozsahu v platnosti.

Vzhledem k námitkám žalovaného soud postupoval podle ust. § 175 odst. 4 o.s.ř. podle kterého, podá-li žalovaný včas námitky, nařídí soud k jejich projednání jednání. K námitkám později vzneseným však již nelze přihlížet. V rozsudku vysloví, zda směnečný platební rozkaz ponechává v platnosti nebo zda ho zrušuje a v jakém rozsahu.

Při nařízeném jednání soud provedl důkaz předmětnou směnkou. Ze směnky soud zjistil, že v podobě, v jaké byla soudu předložena, obsahuje údaj o vystavení v Karlových Varech dne 21.1.2009 se směnečným prohlášením: za tuto směnku zaplatím dne 5.dubna 2013 na řad České spořitelny a.s. (uvedeno sídlo a identifikační číslo) částku 532.866,- Kč (shodně slovy) bez protestu s místem placení Česká spořitelna, a.s., OP v Karlových Varech, tř. T.G.M. 14, 361 18 Karlovy Vary, R[redacted] V[redacted], [redacted], [redacted] (uvedeno rodné číslo), IČ [redacted] a připojen je nečitelný podpis. Ve spodní části směnky je pak doložka per aval R[redacted] V[redacted], trvalý pobyt [redacted], [redacted] (uvedeno rodné číslo žalovaného). Pod údají o směnečném rukojmím je vytištěn údaj o smlouvě o vyplňovacím právu směnečném číslo 0113242479_S. Směnka je v části splatnosti směnečné sumy a místa placení vyplněna rukou. Ostatní části směnky jsou vytištěné, rukou vyhotovený je pak již jen podpis výstavce a směnečného rukojmího.

Ze smlouvy o vyplňovacím právu směnečném číslo 0113242479_S, kterou soudu předložil spolu se směnkou žalobce, soud zjistil, že k předmětné směnce byla uzavřena smlouva o vyplňovacím právu směnečném, uzavřená mezi žalobcem a R[redacted] V[redacted] st. k zajištění veškerých pohledávek žalobce vůči R[redacted] V[redacted] st. na splacení jistiny úvěru poskytnutého na základě úvěrové smlouvy číslo [redacted] s příslušenstvím, dále pohledávek banky vůči R[redacted] V[redacted] st. z odstoupení od smlouvy o úvěru č. [redacted] k zajištění veškerých budoucích pohledávek z této úvěrové smlouvy a z její neplatnosti až do výše 500.000,- Kč. Podle článku II smlouvy o vyplňovacím právu směnečném byl žalobce oprávněn doplnit směnku v rozsahu směnečné sumy a její měny, místa placení a data splatnosti. Do směnečné sumy byl žalobce oprávněn zahrnout veškeré splatné i nesplatné zajištěné pohledávky. Smlouvu podepsal jak žalobce, tak R[redacted] V[redacted] st., ale i žalovaný s tím, že podpisem smlouvy stvrdil, že se s touto smlouvou o vyplňovacím

právu směnečném seznámil a bez výhrad souhlasí s jejím obsahem. Smlouva byla podepsána dne 21.1.2009.

Soud nepřipustil důkaz korespondencí mezi žalovaným a žalobcem pro nadbytečnost s ohledem na níže uvedené právní posouzení věci.

Při právním posouzení věci se soud řídil následující úvahou:

Podle článku I § 30 odst. 1, 2 zákona směnečného a šekového zaplacení směnky může být pro celý směnečný peníz nebo pro jeho část zaručeno směnečným rukojemstvím. Tuto záruku může dát třetí osoba nebo i ten, kdo se už na směnku podepsal.

Podle článku I § 32 odst. 1 zákona směnečného a šekového směnečný rukojmí je zavázán jako ten, za koho se zaručil.

Podle článku I § 32 odst. 3 zákona směnečného a šekového zaplatí-li směnečný rukojmí směnku, nabývá právně směnky proti tomu, za koho se zaručil a proti všem, kdo jsou této osobě směnečně zavázáni.

Jak je uvedeno například v judikátu Nejvyššího soudu sp.zn. 29 Odo 810/2003 v souladu s obecně přijímaným výkladem ust. článku I § 32 zákona směnečného a šekového podpisem směnky směnečný rukojmí nevstupuje do mimosměnečných vztahů směnečného dlužníka, za kterého se zaručil, i kdyby se směnkou souvisely. Proto není směnečný rukojmí oprávněn namítat okolnosti z kauzálních vztahů tohoto směnečného dlužníka k jiným osobám. Směnečnému rukojmímu tedy nepřísluší kauzální námitky leda, že by jeho právo na tyto námitky založila samostatná smlouva mezi ním a majitelem směnky. Existenci takovéto dohody žalovaný nenamítal ani nevyplynula z žalobcem předložené smlouvy o vyplňovacím právu směnečném ze dne 21.1.2009. V ní pouze žalovaný potvrdil, že se s obsahem smlouvy seznámil, a že s ním souhlasí. Žalovaný tedy byl oprávněn v řízení vznášet pouze námitky z ručitelského vztahu vůči majiteli směnky. První dvě námitky žalovaného jsou co do podstaty kauzální. Směřují vůči zajištěným pohledávkám a excesnímu vyplnění blankosměnky. Jedná se o námitky, které žalovanému v postavení směnečného rukojmího nenáleží. Navíc ani jedna z těchto námitok není projednatelná, protože žalovaný neuvádí, jaká konkrétní částka měla být do blankosměnky vyplněna, v čem konkrétně spočívá exces žalobce při vyplňování směnky. Žalovaný zároveň blíže nespecifikuje omyl, na který obecně poukazuje odkazem na ust. § 49a občanského zákoníku. Odkaz na ust. § 106 odst. 3 občanského zákoníku není namístě, protože řeší zcela jiné právní vztahy, o kterých žalovaný neuvádí žádná tvrzení, stejně tak tomu je v případě odkazů na ust. § 37 odst. 1, 2 a § 39 občanského zákoníku o důvodech neplatnosti právních úkonů.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že směnečný platební rozkaz byl vydán po právu, a proto jej v plném rozsahu ponechal v platnosti.

O nákladech řízení o námitkách soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal úspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení o námitkách v plné výši. Náklady řízení žalobce se skládají z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 10.460,- Kč podle ust. § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif), dvou režijních paušálů po Kč 300,- podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu, náhrady za promeškaný čas za pět půlhodin po 100,- Kč podle ust. § 14 odst. 3 advokátního tarifu, náhrady za použití vozidla podle

ust. § 13 odst. 1, 4, advokátního tarifu a vyhl. č. 472/2012 Sb. (cesta Praha – Plzeň a zpět celkem 186 km při průměrné spotřebě 6,97 l/100 km, ceně PHM dle vyhlášky 36,10 Kč/l, náhradě za amortizaci podle vyhlášky 3,60 Kč/km) 1.137,60 Kč, 21% DPH podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. 4.863,11 Kč. Celkem činí náklady námitkového řízení žalobce po zaokrouhlení 28.021,- Kč a platební místo pro náhradu nákladů řízení vyplývá z ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost uloženou vykonatelným rozhodnutím soudu, lze se splnění povinnosti domoci výkonem rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni

dne 20.11.2013

Za správnost vyhotovení:
Hana Hrdličková

Mgr. Ing. David Bokr, v.r.
samosoudce